

Cíle práce: Zmapovat poznatky o problematice lidí po traumatickém poškození mozku (TBI) se zaměřením na následky, které toto poranění může způsobit; podat souhrnné informace o tom, jak by měl vypadat systém péče a rehabilitace po poranění mozku a analyzovat hlavní problémy v České republice pohledem jeho dvou klíčových aktérů, osob po poškození mozku a odborníků.

Metoda: Kvalitativní a kvantitativní výzkum, metody analýzy veřejné politiky (modelování problému, analýza dokumentů)

Výsledky: Výzkum naznačuje, že osoby po poranění mozku se v českém systému péče potýkají s celou řadou problémů, které se týkají dostupnosti jednotlivých složek rehabilitace a dalších sociálních služeb. Velmi obtížně dostupnou se jeví především neuropsychologická, logopedická, speciálněpedagogická, sociální a pracovní rehabilitace. Jako obtížně dostupné sociální služby respondenti uvádějí zejména programy podporovaného zaměstnávání, bydlení, služby sociálně-aktivizační. Významným faktorem je též dostupnost podpory, napomáhající vést nezávislý život i bez pomoci rodiny, a její vliv na spokojenost se životem, kdy více než polovina respondentů vnímá, že podporu vůbec neobdržela. Všichni tito respondenti jsou také výrazně nespokojeni se svým životem. Jako hlavní problémy odborníci identifikovali především chybějící ucelenou koncepci systému péče o osoby po poranění mozku, legislativní nezakotvenost rehabilitace a podfinancování následné péče. Tyto nedostatky vedou k absenci včasné neurorehabilitace a nedostatku jak rehabilitačních pracovníků, tak i služeb pracovní a sociální rehabilitace. Zároveň jimi trpí i kvalita a kontinuita péče, kdy pacienti jsou mnohdy nevhodně umisťováni do léčeбен dlouhodobě nemocných.